

Na vaše dotazy odpovídá prof. MVDr. Z. Knotek, CSc.

Veterinární poradna

Jsem majitelem dvanáct a půl roku starého křížence velšteriéra. Od mládí trpí záněty v uších, které jsou léčeny kapkami Surolan. Přibližně před dvěma roky se na špičkách uší objevily strupy. Navštívili jsme veterinárního lékaře a ten nás informoval, že se jedná o chronické infekční onemocnění způsobené plísní spojené se záněty uší. Údajně se s tím nedá nic dělat. Strupy na uších při koupání silně krvácejí a tkáň konečků uší degeneruje, odumírá. Nápadně mi to připomíná strupy, které se vytvářejí na uších potkanů a myší. Můj dojem laika je, že se jedná o parazity. Můžete mi poradit?

K. V., Česká Lípa

Předně je třeba uvést na pravou míru, co se rozumí pod pojmem zánět ucha. Jedná se o označení velmi různorodých zdravotních komplikací. Zánětlivá reakce může například postihnout jen vnější povrch ušního boltce a vlastní zvukovod nemusí být nijak poškozen. Mezi příčiny onemocnění kůže vnějšího boltce patří následky drobných poranění, která mohou být následně kontaminována bakteriemi, kvasinkami nebo plísněmi. Primárním zdrojem traumat ucha jsou ostré předměty (větve, trny nebo ostré trávy), ale také vnější parazité (blechy, klíšťata, trudníci, zákožky, sametky, čmelci). Jinou kategorií představují záněty zvukovodu, které se ještě dělí podle oblasti, již zasahují. Od vnějšího vstupu do ucha až po membránu bubínku se jedná o vnější ucho. Za hranicí bubínku začíná oblast středního ucha. Jedná se o relativně velký prostor, který je kanálkem (Eustachovou trubicí) spojen s hltanem. Často popisovaný zánět středního ucha proto může vzniknout i tak, že infekce pronikne právě tímto kanálkem. Ještě vážnějším stavem je zánět vnitřního ucha, který je ve většině případů důsledkem šíření procesu ze středního ucha. Jednotlivá plemena psů jsou náchylná k infekcím v různé míře podle tvaru boltce a morfologie zvukovodu. Překlopený boltce omezuje ventilaci vzduchovodu a tím i rychlost odpaření

vlhkosti. Důležitou roli hraje také prostor zvukovodu a jeho horizontální nebo vertikální průběh. Vlhko, vyšší teplota a nahromadění nečistot jsou zásadními předpoklady pro rozvoj mykotických infekcí (kandidóza, malassezióza). Typické jsou chronický průběh onemocnění a značná míra odolnosti při běžném způsobu léčby. Účinná léčba spočívá v kombinaci uvolnění nečistot, podpoře ventilace zvukovodu a lokální aplikaci účinných látek po relativně dlouhou dobu. Zmíněný preparát, stejně jako řada dalších léků doporučených pro léčbu otitid u psů, obsahuje účinné antimykotikum (mikonazol), antibiotikum (polymyxin B) a analgetikum (prednison). Tato poslední složka léků napomáhá utišit úpornou bolest zánětu, která jinak vyvolává škrabání ucha s rizikem dalšího poškození. Při kombinaci s odborným veterinárním ošetřením (uvolnění zvukovodu nebo jeho výplach, mechanické odstranění nečistot) bývá taková léčba úspěšná. Ve vážnějších případech je indikováno i celkové nasazení léků (většinou v tabletách). V každém případě by léčbě mělo předcházet pečlivé oftalmologické vyšetření. Pokud jde o krvácející strupy na špičkách uší, nelze ani v tomto případě vyslovit diagnózu jen na základě popisu změn. U staršího psa může být příčinou změn například některá z poruch hormonální regulace organismu (hypotyreóza, cukrovka, změny koncentrace pohlavních hormonů) nebo onemocnění spojené s poruchou imunitního systému (systémový lupus, alergie, nemoc chladových aglutininů aj.). Popisované změny jsou shodné s onemocněním, které se vyskytuje i u jiných plemen psů s klopeným boltcem. Jedná se o dermatózu okraje ušních boltců. Při tomto onemocnění se tvoří na špičkách uší stroupky voskovitého vzhledu, jejichž podstatou je hromadění obsahu folikulů. Zasyhající masy se drobí a praskají, krvácející ložiska jsou bolestivá a hrozí možnost následné infekce. Léčba bývá pro majitele psychicky náročná, neboť ve většině případů má spíše udržovací charakter. Vlastní terapie však není technicky kom-

plikovaná. Spočívá v opakovaném použití antiseboroických šamponů s obsahem benzoylperoxidu a síry. Zpočátku jsou koupele prováděny denně, později v týdenních intervalech. K utišení bolesti a potlačení zánětlivého procesu se někdy na začátku léčby dermatózy nasadí i krémy s obsahem steroidních antiflogistik. V konkrétním případě nelze vyloučit ani počáteční léčbu antibiotiky.

Chováme dvouletého dobrmana. Už dva měsíce u psa pozorujeme bolestivé našlapování na přední tlapky. Stav se postupně zhoršuje. Veterinární lékařka psa vyšetřila a doporučila léčbu antibiotiky. Překvapilo nás, že pes nedostal žádné prostředky na utišení bolesti, ani když jsme je opakovaně požadovali. Bylo nám řečeno, že to není nutné. Navštívili jsme jiného veterinárního lékaře. Doporučil nám rentgenologické vyšetření a odběr krve na další šetření. Zajímalo by nás, jak tedy máme postupovat? Pokračovat v léčbě antibiotiky, nebo podrobit psa RTG vyšetření a odběrům krve? Slyšeli jsme, že při rentgenování jsou někdy psi uspávaní. Je to pravda? Děkujeme za jakoukoliv radu.

P. J., K. Vary

V tomto případě jednoznačně schvaluji vyšetření krve a následně důkladné vyšetření pohybového aparátu. To by mělo velmi rychle naznačit, zda spočívá problém ve stavbě a funkci končetin, nebo například v poškození krční páteře. Podle výsledků zobrazovacích metod a klinického vyšetření je volen neurologický nebo ortopedický přístup. Preventivní podávání antibiotik nebo analgetik nemá význam a může výsledky nezbytných vyšetření dokonce negativně ovlivnit. Bezpečná sedace zvířat při radiografickém vyšetření je běžná v řadě evropských zemí. ■